Dosarul nr. 4 – 198/2024
4-24147792-18-4-24122024

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

18 iunie 2025 or. Ştefan Vodă

Judecătoria Căuşeni, sediul Ştefan Vodă

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Alexandra Smolniţchi

Grefierul Cristina Zagoreţ

cu participarea: agentului constatator, executor judecătoresc Eduard Ciobanu

în lipsa: făptuitorului Dan Verhoveţchii, debitor al procedurii de executare, citat legal pentru şedinţa de judecată

examinând în şedinţă publică, în sediul instanţei, în limba română, materialele cauzei contravenţionale în privinţa făptuitorului Verhoveţchii Dan *****, IDNP *****, născut la *****, domiciliat în **********, învinuit de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional

C O N S T A T Ă:

I. Descrierea faptei contravenţionale:

Până la data întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie, adică data de 7 noiembrie 2024, Verhoveţchii Dan *****, neavând niciun temei motivat, nu a executat documentul executoriu nr. 2-1215/2014 din 5 februarie 2015 emis de către Judecătoria Căuşeni. Prin hotărârea instanţei a fost decisă încasarea de la Dan Verhoveţchii în beneficiul Anei Meleştean datoria ce rezultă din contractul de împrumut în sumă de 6000 lei şi cheltuieli de judecată în sumă de 480 lei.

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate Verhoveţchii Dan ***** a comis contravenţia prevăzută de art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, adică *neexecutarea hotărârii instanţei de judecată.*

Fapta contravenţională a fost constatată de către agentul constatator, executorul judecătoresc Eduard Ciobanu, care în acest sens a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. 42 din 7 noiembrie 2024 (f. d. 3).

În conformitate cu prevederile art. 421 alin. (3) din Codul contravenţional, cauza contravenţională pornită în privinţa lui Dan Verhoveţchii a fost expediată, pentru examinare, conform competenţei, în instanţa de judecată.

II. Argumentele participanţilor la proces şi declaraţiile contravenientului:

Poziţia agentului constatator Eduard Ciobanu:

În cadrul şedinţei de judecată agentul constatator, executorul judecătoresc Eduard Ciobanu a solicitat atragerea la răspundere contravenţională a lui Dan Verhoveţchii şi aplicarea în privinţa acestuia a unei sancţiuni contravenţionale în mărime de 50 unităţi convenţionale. A menţionat că a discutat cu debitorul explicându-i consecinţele neachitării, însă ultimul până în prezent nu şi-a onorat obligaţiunile. Ultimul dispune de un mijloc de transport pe care au fost aplicate măsuri de asigurare, însă acest fapt nu a dus la stingerea datoriei.

Persoana în privinţa căreia a fost intentat procesul contravenţional:

Făptuitorul Dan Verhoveţchii nu s-a prezentat în cadrul şedinţei de judecată, deşi a fost citat legal despre locul, data şi ora examinării cauzei contravenţionale, fapt confirmat prin avizul de recepţie remis instanţei cu semnătura persoanei (f. d. 16). Conducându-se de prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, potrivit căruia neprezentarea în şedinţă a făptuitorului, legal citat, fără motive întemeiate, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale, s-a dispus posibil ca examinarea cauzei să aibă loc în absenţa făptuitorului Dan Verhoveţchii cu remiterea copiei de pe hotărâre.

III. Circumstanţele constatate la judecarea cauzei şi probele pe care se întemeiază concluzia:

La examinarea cauzei contravenţionale prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional instanţa precizează că Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunţat în jurisprudenţa sub aspectul obligativităţii hotărârii judecătoreşti, statuând că „dreptul la un tribunal garantat de articolul 6 alin.1 din Convenţie ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi. Executarea unei sentinţe, a oricărei instanţe, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces" în sensul articolului 6" (*SC Ruxandra Trading contra României, Hornsby contra Greciei)*.

În aceeaşi ordine de idei, şi Curtea Constituţională, în Hotărârea sa nr. 13 din 11 iunie 2013 privind excepţia de neconstituţionalitate a unor prevederi ale

articolului 320 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, în redacţia Legii nr. 173 din 9 iulie 2010, în punctul 53 a precizat că *accesul la justiţie semnifică nu doar posibilitatea juridică efectivă de a se adresa unui organ de plină jurisdicţie pentru soluţionarea unei contestaţii şi obţinerea unei satisfacţii, ci şi dreptul de a cere executarea hotărârii obţinute*.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat de mai multe ori încălcarea articolului 6 §1 din Convenţie şi articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenţie în cauzele care vizau chestiuni similare ca şi în prezenta cauză (*a se vedea Prodan c. Moldovei, nr.49806/99, §56 şi 62, CEDO 2004-III (extrase), Olaru şi alţii c. Moldovei, citată supra, §41, dar şi alte hotărâri cu conţinut asemănător*). În plus, pentru neexecutarea hotărârilor judecătoreşti, tot Curtea Europeană a Drepturilor Omului a condamnat de nenumărate ori statul Republica Moldova.

Cu referire la elementele constitutive ale componenţei de contravenţie incriminate, instanţa de judecată reţine că obiectul juridic special al contravenţiei specificate îl formează relaţiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executarea hotărârii instanţei de judecată.

În acest context, instanţa de judecată reiterează că prin hotărârea nr. 2-1215/2014 din 5 februarie 2015 a Judecătoriei Căuşeni a fost dispusă încasarea de la Dan Verhovețchii, în beneficiul Anei Meleştean a datoriei ce rezultă din contractul de împrumut în sumă de 6000 lei şi cheltuieli de judecată în sumă de 480 lei (f. d. 4). În baza acestei hotărâri, a fost intentată procedura de executare la data de 29 martie 2024 şi aplicate măsuri de asigurare prin Încheierile executorului judecătoresc Ciobanu Eduard din 15 aprilie 2024 (f. d. f. d. f. d. 5, 8-9).

În speţă, instanţa a stabilit că Dan Verhovețchii a atentat la relaţiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării hotărârii instanţei de judecată la care s-a făcut referire mai sus prin faptul că acesta, de la momentul intentării procedurii de executare silită, nu a făcut nicio achitare, contrar obligaţiei din hotărârea judecătorească.

Latura obiectivă a contravenţiei specificate se exprimă în fapta prejudiciabilă exprimată prin inacţiunea de neexecutare sau eschivare de la executarea hotărârii instanţei de judecată. În cazul de faţă, deşi agentul constatator nu a identificat modalitatea de comiterea a faptei contravenţionale, prin neexecutare sau prin eschivare, în opinia instanţei acesta circumstanţă, deşi

afectează în mod esenţial fondul cauzei, poate fi înlăturată de instanţă şi nu va duce la încetarea procesului contravenţional pe temei de nulitate relativă.

Astfel, în această speţă instanţa de judecată atestă că făptuitorul Dan Verhoveţchii a refuzat tacit executarea hotărârii instanţei de judecată, prin modalitate de **eschivare**. În cazul de faţă instanţa reţine că făptuitorul nu a refuzat expres executarea hotărârii privind încasarea datoriei. Dimpotrivă, ultimul a recepţionat mai multe acte parvenite de la executorul judecătoresc, însă a ignorat încheierile şi citaţiile respective (f. d. f. d. 5, 6, 7).

La acest capitol instanţa va face trimitere şi la prevederile art. 23 din Codul de executare potrivit cărora în cazul în care acţiunile (inacţiunile) cu elemente ale contravenţiei ale persoanelor care, fără motive justificative, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmeşte un proces-verbal cu privire la contravenţie, pe care îl înaintează spre examinare instanţei de judecată (...).

Instanţa, aşadar, atestă că potrivit materialelor cauzei contravenţionale Dan Verhoveţchii a cunoscut despre existenţa unei hotărâri necesar de a fi executate, însă s-a eschivat de la îndeplinirea obligaţiilor o perioada îndelungată.

Inacţiunile făptuitorului pe tot parcursul derulării procedurii de executare dovedesc o atitudine culpabilă, de pasivitate, Dan Verhoveţchii neţinând cont de efectul unei hotărâri judecătoreşti care oferă creditorului dreptul de a-şi satisface pe deplin creanţa şi incumbă obligaţia corelativă a debitorului de a executa dispozitivul hotărârii.

Latura subiectivă a contravenţiei analizate se caracterizează prin intenţie directă. În cazul de faţă Dan Verhoveţchii şi-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, cunoştea despre faptul că încalcă prevederile legale şi a dorit să se eschiveze de la executarea hotărârii judecătoreşti. De asemenea, nu pot fi invocate lipsa de cunoaştere a procedurii de executare, imposibilitatea *de facto* de achitare, sau alte motive justificative. Făptuitorul a luat cunoştinţă de procedura de executare.

Prin urmare, instanţa de judecată stabileşte că, hotărârea judecătorească irevocabilă, a rămas intenţionat neexecutată o perioadă îndelungată de timp, iar ca motiv al neexecutării acesteia reţine anume eschivarea intenţionată a lui Dan Verhoveţchii să execute actul judecătoresc.

Subiectul contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii contravenţiei are 18 ani.

Dan Verhoveţchii întruneşte condiţiile subiectului contravenţiei în sensul art. 16 alin. (2) din Codul contravenţional (făptuitorul este născut la data *****), acesta fiind persoană responsabilă în sensul art. 17^1 din Codul contravenţional, care la momentul comiterii faptei ilicite care a înţeles caracterul prejudiciabil al faptei comise şi avea capacitate deplină de a-şi manifesta voinţa şi a-şi dirija acţiunile.

În consecinţă, instanţa de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu din punct de vedere a coroborării lor, confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, învinuirea adusă lui Dan Verhoveţchii în eschivarea de la executarea hotărârii instanţei de judecată, faptă contravenţională care este prevăzută şi sancţionată de art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional.

Vinovăţia lui Dan Verhoveţchii de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional este dovedită prin următoarele probe cercetate în cadrul şedinţei de judecată: procesul-verbal nr. 42 din 7 noiembrie 2024 cu privire la contravenţie (f. d. 3), titlul executoriu nr. 2-1215/2014 din 5 februarie 2015 (f. d. 4); încheierea executorului judecătoresc nr. 052-44/24 din 29 martie 2024 de intentare a procedurii de executare (f. d. 5); citaţiile executorului judecătoresc din 20 septembrie 2024 şi 17 iulie 2024 adresate lui Dan Verhoveţchii şi confirmarea recepţionării acestora (f. d. f. d. 6, 7); încheierea nr. 052-44/24 din 15 aprilie 2024 privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării (f. d. f. d. 8-9); extras din baza de data SIC „Acces Web” privind bunurile mobile ale debitorului (f. d. 10).

În concluzie, instanţa de judecată a stabilit atât existenţa temeiului real de atragere la răspundere contravenţională a făptuitorului Dan Verhoveţchii cât şi totalitatea semnelor obiective şi subiective ce califică fapta prejudiciabilă a lui Dan Verhoveţchii drept contravenţia concretă prevăzută la art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, adică temeiul juridic al răspunderii contravenţionale.

În continuare, instanţa de judecată va purcede la stabilirea sancţiunii contravenţionale în privinţa lui Dan Verhoveţchii pentru fapta comisă.

IV. Necesitatea sancţionării şi caracterul sancţiunii contravenţionale:

La stabilirea sancţiunii contravenţionale, potrivit prevederilor art. 41 alin. (1) din Codul contravenţional, instanţa de judecată ia în consideraţie caracterul şi gradul prejudiciabil al contravenţiei, caracteristica persoanei şi circumstanţele atenuante sau agravante. Alineatul 2 al aceluiaşi articol prevede că faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile prezentului cod.

Primordial, instanţa va face trimitere la limitele de care urmează să se conducă la stabilirea sancţiunii contravenţionale. Astfel, pentru comiterea faptei contravenţionale de la art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, persoana se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale.

În continuare, instanţa va aplica prevederile art. 41 alin. (1) din Codul contravenţional în partea ce ţine de individualizarea pedepsei potrivit caracterului şi gradului prejudiciabil al contravenţiei, caracteristica persoanei şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Cu referire la circumstanţele atenuante sau agravante, instanţa de judecată nu atestă existenţa vreo unei conjuncturi din cele prevăzute la art. 42 şi, respectiv art. 43 din Codul contravenţional care ar uşura sau ar înăspri sancţiunea aplicată persoanei.

În ce priveşte personalitatea făptuitorului, instanţa reţine că executorul judecătoresc nu a anexat la materialele cauzei vreun înscris în privinţa acestui aspect.

Ţinând cont de aceste circumstanţe, instanţa consideră că în această speţă amenda mai aproape de limita de jos în mărime de 35 unităţi convenţionale în calitate de sancţiune contravenţională va influenţa pozitiv asupra corectării şi reeducării vinovatului, va restabili echitatea socială şi va ajuta la prevenirea săvârşirii de noi contravenţii atât din partea lui Dan Verhoveţchii, cât şi din partea altor persoane.

În aşa fel, cu referire la cele enunţate supra şi luând în consideraţie că vinovăţia lui Dan Verhoveţchii în săvârşirea contravenţiei de la art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional este dovedită complet, pentru ca sancţiunea contravenţională să-şi atingă scopul urmărit, să fie eficientă prin executarea ei, dar în egală măsură să nu-i trezească lui Dan Verhoveţchii un sentiment de inechitate sau de nedreptate, instanţa de judecată consideră că aplicarea sancţiunii contravenţionale sub formă de amendă în cuantumul de 35 unităţi

convenţionale este în concordanţă cu acţiunile persoanei şi potrivită cu gravitatea contravenţiei săvârşite.

La stabilirea pedepsei mai aproape de limita de jos instanţa de judecată a luat în consideraţie faptul că Dan Verhoveţchii nu a comis contravenţia în circumstanţe agravante, iar agentul constatator nu a prezentat vreo probă care să caracterizeze negativ persoana şi nici nu a invocat alte conjuncturi care ar justifica aplicarea unei sancţiuni mai aspre.

Din considerentele expuse supra, în conformitate cu prevederile art. 34, art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b), art. 460 şi art. 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte Verhoveţchii Dan *****, IDNP *****, născut la *****, domiciliat în **********, vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional şi i se stabileşte o sancţiune contravenţională pentru fapta comisă sub formă de amendă în mărime de 35 (treizeci şi cinci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1750 (o mie şapte sute cincizeci) lei.

Se explică lui Dan Verhoveţchii că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

Hotărârea judecătorească contravenţională poate fi contestată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul /semnat/ Alexandra Smolniţchi

Copia corespunde originalului
Judecător Alexandra Smolniţchi